

[Foss.]

forklaret, at der vil blive givet rimelige tilladelser for yngre personer, kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget, selv om jeg kunne have ønsket, det havde været mindre omfattende og bedre formuleret.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg beklager naturligvis, at partiet venstre ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag, og jeg kan selvsagt ikke godkende den karakteristik, det ærede medlem hr. Raunkjær fremførte om vilkårlighed og urimelighed.

Til de ærede medlemmer fru Ellen Strange Petersen og hr. Foss vil jeg gerne sige for det første, at det er klart, at det, der er nedfældet i tillægsbetænkningen, er bindende ikke alene for mig, men for efterfølgende justitsministre. Men dertil vil jeg gerne føje, og det er det afgørende, at det, der er nedfældet i betænkningen, vil gå igen i de bekendtgørelser og cirkulærer, som denne lov vil afføde; man kan altså i den henseende være rolig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 109 stemmer mod 40.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 123) findes i tidenden sp. 5541).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 149 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillæg til lov om udvidelse og ombygning af rigshospitalet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 126) findes i tidenden sp. 5545).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Else Gregersen: Mit parti er enig i, at en modernisering og delvis ombygning af rigshospitalet er påkrævet, og at det må være berettiget at ofre de hertil fornødne beløb selv i de nærmest kommende år, hvor der i forvejen kræves meget store beløb til investeringer på mange andre områder, for at landets konkurrenceevne kan forbedres. Men mit parti mener ikke, at det kan være rimeligt eller muligt i dag at fastsætte, hvor store beløb der skal bruges til rigshospitalets udbygning mange år ud i fremtiden.

Allerede ved lovforslagets første behandling foreslog mit partis ordfører derfor, at byggeperioden blev opdelt i f. eks. 4 delperioder. I fortsættelse heraf vil jeg gerne i dag navnlig stærkt fremhæve, at det må synes helt formålsløst og virkelighedstjernet at fastsætte en beløbsramme for byggeudgifterne i årene 1970-78. Indtil 1970 er der i bemærkningerne til lovforslaget fikseret et forholdsvis fast beløb svarende til, at centralkomplekset er regnet færdigt til den tid. Men hvad der skal bruges senere, må det være udelukket at skønne over i dag, fordi udviklingen også på det område løber så hurtigt. F. eks. så vi jo for nogle år siden, hvordan pladsbehovet på vore tuberkulosehospitaller svandt ind; noget lignende kunne måske ske med en eller anden afdeling på rigshospitalet. Omvendt kan der naturligvis også blive brug for mere plads, f. eks. hvis der indføres behandlingsformer, som bedst kan udføres på ét sted eller på et par steder her i landet, så at hospitalerne ude omkring kommer til at afgive flere patienter til rigshospitalet. Det forekommer mig derfor, at den omtalte beløbsramme for årene 1970-78 svæver ganske frit i luften. Man kan dog naturligvis også